

[Victor Pürschel.]

Spørgsmaal maa tages med i Overvejelserne. Han skriver i den Artikel i „Ugeskrift for Retsvæsen“, som ogsaa den ærede Ordfører henviste til: „En Reform efter de her nævnte Linier vil ikke kunne gennemføres, uden at Retsplejeloven paa andre Punkter stemmes af med Henblik paa en saadan Reform“. Han siger altsaa dèr udtrykkeligt dette, at vil man gaa til det, man her har forsøgt at gaa til, maa man ogsaa stemme Retsplejelovens andre Regler af derefter, og dette kræver en nøje Overvejelse. Det er derfor, det har undret mig, at man vil haste dette Forslag igennem, saaledes som man vil. Man ser, hvor omhyggeligt de har behandlet dette Spørgsmaal oppe i Sverige. Professor Hurwitz gør meget udførligt Rede for det; der har været en Række Forslag fremme, og man har diskuteret dem deroppe, fremragende Jurister har skrevet om dem og debatteret dem, og man er vejet tilbage for det Forslag, som man her vil gennemføre, og Professor Hurwitz siger derom, at disse svenske Forslag er hidtil strandet paa Vanskelighederne med Hensyn til den tekniske Tilrettelægning af, hvorledes Udsondringen af de i Betragtning kommende ekstraordinære Sager bør foregaa. Det bør nemlig være noget ekstraordinært, at en Sag genoptages paa det Grundlag, der her er Tale om. Men naar man i Sverige er vejet tilbage for det, viser det saa ikke lidt overdreven Tillid til dansk Evne til at skrive Lovforslag, at man her udarbejder et saadant Forslag lige i Slutningen af en Rigsdagssamling, 14 Dage før den ender, og saa siger: Dette er tilstrækkeligt, nu skal det være Lov, nu vil vi have det saadan, nu vil vi ikke høre mere Vrøvl om den Ting? Jeg synes, det er meget uklogt at gøre dette, og jeg beklager, at man ikke har villet give Tid til, at det staaende Retsplejeudvalg kunde komme til at udtale sig om en saa vigtig og gennemgribende Reform som den, der er foreslaaet ved dette Ændringsforslag. Man maa jo huske, at det er en helt ny Vej, man betræder. Det vil man ikke. Det skal være Lov i Løbet af 8 Dage.

Jeg skal slutte med at sige, at den Henstilling, som Dommerforeningens Bestyrelse kommer med, en meget indtrængende Henstilling om, at dette Lovforslag ikke gennemføres nu, slutter jeg mig ganske til. Jeg synes, at man skal give sig Tid til at overveje disse Problemer i den Sommer, der kommer. Saa tror jeg, der paa dette Omraade vil kunne naas Enighed. Jeg tror, vi fra vor Side

vil kunne være med til at gennemføre noget paa dette Omraade, ikke paa det andet med Hensyn til Disciplinærmyndighed, for det anser jeg for uopaakrævet og meget farligt, men paa dette Omraade er vi kun uenige med Hensyn til dette, at der ikke er givet Tid til at overveje Spørgsmaalet. Det er saa vidtrækkende, og det er ikke gennemdrøftet, og det bør derfor efter vor Mening ikke gennemføres nu.

Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag skal jeg til sidst sige, at jeg anbefaler, at man holder sig fra at stemme om disse.

Steen: Udvalgets ærede Ordfører har jo ved den foreliggende Sags Behandling her i Tinget i Gaar haft Lejlighed til at gennemgaa, motivere og for sit Partis Vedkommende anbefale de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal stiller, og som den højtærede Justitsminister har kunnet tiltræde. Disse Ændringsforslag er Udtryk for stor Imødekommenhed over for de Synspunkter, jeg under denne Sags Behandling her i Tinget har været Talsmand for.

Jeg foreslog ved Sagens første Behandling, at de Dommere, der fik den Op-gave at dømme i den her foreslaaede Ret, udnævntes paa et nærmere bestemt Aaremaal, og at man ved Udnævnelsen fastslog, at Genudnævnelse ikke kunde finde Sted. Denne Tanke har Flertallet og den højtærede Minister sluttet sig til. Jeg mener, at der herved er sikret den her foreslaaede Ret den Uafhængighed, som alle er enige om at vore Domstole skal have.

Jeg tillod mig ligeledes at henstille, at det i vor Retspleje efterhaanden indførte Princip om Domsmand ogsaa blev indført i den Ret, der her var stillet Forslag om. Ogsaa denne Tanke har jeg faaet Tilslutning til. Men under vore Overvejelser af Sagen er vi kommet til det Resultat, at ved Bedømmelsen af de Klager, der maatte fremkomme over Dommerforhold, dèr vil Lægmand være velegnede til at udføre den Bedømmelse, der her bliver Tale om at foretage. Nu siges der heroverfor i den Henvendelse fra Dommerforeningen, som ærede foregaaende Talere har beskæftiget sig med, at en saadan sammensat Domstol kan ikke ventes at blive modtaget med Tillid fra Dommerstandens Side. Det maa jeg naturligvis for min Part alvorligt beklage, men jeg føjer til, at det kan jo ikke være paa Grundlag af dette, at vi har indført Domsmand i denne Ret, for hvis jeg bedømmer Forholdet rigtigt, saa havde Dommerne heller ikke Tillid til Retten,